

heller ikke derimod har jeg fra de Sagkyndiges Side hørt fremfat Indvendinger. Det, der har været størst Uenighed om, og om hvilket der fra begge Sider med største Styrke har været udtalt Grunde for og imod, er om Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden. Men Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden foreligger jo aldeles ikke i det nærværende Dieblif, det er et Punct, som ikke behøver at gjøres afhængigt af, hvad der i dette Dieblif forhandles eller vedtages. Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden er et Spørgsmaal, der kan gjøres eller undlades lige godt, enten man beslutter sig til det, der er forelagt af Regjeringen, eller ikke (N. P. Jensen: Det er feil!) Nei, det er ikke feil. Men det ærede Medlem stod saa fast paa Kjøbenhavns Befæstning paa Landsiden, at han risikerer, at vi aldeles Intet faae. I den Henseende vil jeg sige det ærede Medlem, at dersom han stiller sig saaledes, at han gjør Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden til Betingelse for sin Stemmegivning, da kunde det være, at han slet ikke kom til at stemme for Noget. (Stemmer: Er det at være enig?) Ja, med Flertallet, antager jeg i det Væsentlige at være enig om Grændsen for de Offre, som vi i Fredens Dage skulle gjøre for vort Forsvar; og om Anvendelsen af disse Offre til Udførelsen af det foreliggende Forslag har der efter min Opfattelse ei heller været nogen væsentlig Uenighed til Stede mellem de ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) og de andre militære Medlemmer, saavidt jeg har opfattet Betydningen af de stedfindende Afvisninger. (N. P. Jensen: Jo!) Ja, saa maa det ærede Medlem selv forklare sig nærmere; thi vil han i dette Dieblif gjøre Kjøbenhavns Landbefæstning til Betingelse for Vedtagelsen af de foreliggende Forslag, vilde jeg selv stemme imod dem.

Thomsen: Der er af den høitærede Marineminister givet mig tilstrækkelige Oplysninger med Hensyn til de Punkter, jeg før tillod mig at fremdrage, at det er ikke for at forlænge den egentlige Diskussion om Sagens Realitet, jeg igjen har bedet om Ordet, men det er kun for, som den høitærede Formand yttrede, at gjøre en kort personlig Bemærkning. Jeg har nemlig ikke troet at burde lade være at svare, naar der af et æret Medlem blev sagt, at, hvad jeg igaar yttrede, ikke var korrekt. Jeg vil søge at besvare det ærede Medlems Uttringer i den samme urbane og moderate Form, som baade han og jeg ganske vist ønske, at vi i saadanne Forhold altid maa tage. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke fra min Side er slet noget Angreb eller noget Udsald mod det daværende Finansudvalg eller andet Udvalg, som det høie Thing har nedfat. Jeg vælger overhovedet ikke med Hensyn til saadanne Ting at tage Offensiven eller at indbrage saadanne Spørgsmaal i Debat-

ten, jeg giver dertil ikke nogen Foranledning; men paa den anden Side er jeg nødsaget til at give Riposter, hvor disse ere uundgaaelig nødvendige. Der er her i denne Sal ikke een Gang, men, saavidt jeg erindrer, 4 Gange sagt, at de Forslag, der for 2 Aar siden kom frem fra den daværende Regjering, ikke vare tilstrækkelig vel overveiede. Denne Uttring har været ifkædt forskjellige Former, snart som Fantastibillede, snart som Taagebillede, men i Reglen har Uttringen havt den Form, at Forslagene ikke have været tilstrækkelig overveiede. Det er ligeoverfor denne Udtalelse; jeg har været nødt til at sige, at den ikke er berettiget, thi jeg maa gjøre opmærksom paa, at der til at bedømme, om en Sag er tilstrækkelig belyst, ogsaa hører Dine, som virkelig ville se, og det er dette, som har manglet. Jeg maa derfor atter tillade mig at gjentage, at de Forslag, der have været indbragte, have været lebsgæde af alle de Bilag og Oplysninger, som vare nødvendige til Sagens Bedømmelse. Udgifterne have været fremstillede som et Hele og i alle deres Detailler, der har været givet Oversigt over Udgifterne een Gang for alle og en Oerigt over de Udgifter, som aarlig vilde være at anvende til Bedligholdelsen, der har været givet Oersigt over Tilvebringelsen af den nødvendige Bestykning og Besætning. Men medens jeg igaar tillod mig at paastaa, at disse Forslag bleve indbragte vel overveiede, maatte jeg tilige sige, at, naar de skulde kaldes ikke vel overveiede, saa maatte det være her, at der ikke havde været anstillet den tilstrækkelige Overveieelse af dem fra den Side, hvorfra jeg skønede, at de burde overveies. (Berg: Maa jeg bede om Ordet?). Disse Forslag bleve ikke henviste til et andet Udvalg end til Finansudvalget, og det høie Thing viste dermed, at det i Dieblifket ikke ønskede at behandle Spørgsmaalet militært, men at det ønskede at behandle det finansielt. Jeg udtalte dernæst, at det ikke var mig bekendt, at der fra Udvalgets Side skete nogen Henvendelse til den daværende Finansminister til disse Forslags finansielle Bedømmelse, og jeg tillod mig derhos at udtale, at der angaaende disse Spørgsmaal ikke fandt nogen Forhandling Sted mellem det daværende Udvalg og den daværende Krigsminister og Marineminister. For at der ikke skal indløbe nogen som helst Misforstaaelse, maa jeg sige, at jeg havde den Ære to Gange at være sammen med Finansudvalget, tilbids i Anledning af denne Sag. Den ene Gang var det efter min Anmodning til Udvalgets Formand, og jeg havde der Leilighed til at forelægge og forevise for Finansudvalget samtlige Kort, der vare med som Bilag, idet jeg forudsatte, at, naar Thinget havde nedfat et Udvalg til at bedømme Finansloven, saa var det ikke saa absolut sikert, at der var en saadan teknisk Kundskab hos de ærede Medlemmer, at det ikke vilde være ønskeligt, at der fra min Side blev ydet nogen Veiledning til disse Bilags Bedøm-